

ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Ἡ Φιλαρμονικὴ Ὀρχήστρα τοῦ Λονδίνου, μίᾱ ἀπὸ τὶς καλύτερες καὶ πλέον δραστήριες ὀρχήστρες τῆς χώρας, δὲν περιορίζεται μόνο στὸ Λονδίνο, ἔδου δίδει πολλὰ ἀπὸ τὰ καλύτερα κονσέρτα κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἔτους, ἀλλὰ ἐπισκέπτεται καὶ πολλὲς πόλεις τῆς Μ. Βρετανίας. Κατὰ τὶς περιόδους αὐτὲς ἡ Φιλαρμονικὴ Ὀρχήστρα τοῦ Λονδίνου ἀκολουθεῖ τὴν πολεμικὴ τῆς πείρα τὴν ὁποία ἀπέκτησε ὅταν τὸ 1940 ἔκαμε τὴν πρώτη της μεγάλη περιοδεία στὶς ἐπαρχίες δίδοσα συμφωνικά κονσέρτα σὲ κάθε πόλι. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη οἱ εἰς εὐρεία ἔκτασι ἀεροπορικὲς ἐπιδρομὲς εἶχαν δυσᾶρεστα ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ προσερχομένου στὰ κονσέρτα κοινού. Ἡ ἐπιμονὴ ὁμῶς τῆς ὀρχήστρας νὰ παίξῃ σὲ κάθε χώρα, ἀσφραῖσα τοὺς βομβαρδισμούς, κατὰ τὴν προκαθορισμένη ὥρα, ἐπήρσαε γρήγορα τὸ ἠθικὸ τοῦ κοινού.

Ἡ Φιλαρμονικὴ αὐτὴ γνωστὴ Ὀρχήστρα τοῦ Λονδίνου ἐσηματίσθη τὸ 1932, ὅταν ὁ Σέρ Τόμας Μπήτσας ἠθέλησε ν' ἀνυψώσῃ τὸ χαμηλὸ μουσικὸ ἐπίπεδο στὸ ὅποιο εἶχαν περιέλθει οἱ ὀρχήστρες μετὰ τὸν πρῶτο Παγκόσμιον Πόλεμο. Τὸ πρῶτο κονσέρτο ἐδόθη ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκρατηρίου στὶς 7 Ὀκτωβρίου 1932. Κατὰ τὰ ἐπὶ ἐπόμενα ἔτη ἡ Φιλαρμονικὴ Ὀρχήστρα τοῦ Λονδίνου ἔλαβε μέρος σ' ἕλα τὰ κυριώτερα κονσέρτα τοῦ Λονδίνου, τὰ ὁποία ἐδίδοντο ὑπὸ τῆς Βασιλικῆς Φιλαρμονικῆς καὶ τῆς Βασιλικῆς Χορωδίας καθὼς καὶ στὰ διεθνῆ κονσέρτα ποῦ ἐδίδοντο στὴ Μεγάλῃ Ὀπερα τοῦ Κόβεντ Γκάρντεν καὶ στὰ ἐπαρχιακὰ θεατράβια τοῦ Λίτς, Σέφφελντ καὶ Νόρουιτς. Ἡ ἔλλειψις οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως καὶ τὰ προπολεμικὰ γεγονότα στὴν Εὐρώπῃ εἶχαν ὁμοῦ καὶ καταστρεπτικὴ ἐπιδρᾶσι ἐπὶ τῆς παρακολούθησεως τῶν συναυλιῶν, γιὰ τὸ λόγο δὲ αὐτὸ ἀπεφασίσθη τὸ 1939 ὅσο διαλυθῆ ἡ Φιλαρμονικὴ Ὀρχήστρα τοῦ Λονδίνου.

Τὰ μέλη τῆς Φιλαρμονικῆς Ὀρχήστρας εἶχαν ἀντίθετη γνώμη καὶ γι' αὐτὸ ἀπεφάσισαν νὰ συνεχίσουν ὡς μίᾱ συνεργατικὴ ὀρχήστρα, ἀναλαμβάνοντας μόνοι τους τὶς εὐθύνες. Ἔγινε ἔρανος κατόπιν ἐκκλήσεως τοῦ Σέρ Τόμας Μπήτσας καὶ ἀργότερα ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς κ. Τ. Β. Πρίσλεϋ, ὁ ὁποῖος ἐνδιαφέρετο γιὰ τὴ συμφωνικὴ μουσικὴ, εἶχε τὴν ἐπιτυχῆ ἰδέα νὰ μεταδώσῃ ἀπὸ τὸν Φαδιοφωνικὸ Σταθμὸ τοῦ Λονδίνου «Ἐνα Μουσικὸ Μανιφέστο» ἐκτελούμενο ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα, τὸν διευθυντὴ της, ἕνα σολιστ καὶ τὸν ἴδιο ὡς ἐκφωνητὴν. Τοῦτο συντέλεσε κατὰ πολὺ εἰς τὸ νὰ ἐπιδειχθῆ ἡ ἐργασία τῆς ὀρχήστρας στὸ κοινὸν καὶ ἡ Φιλαρμονικὴ Ὀρχήστρα τοῦ Λονδίνου ἔγινε κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο πολὺ γρήγορα γνωστὴ.

Κατὰ τὸ 1940 ἐπραγματοποιήθη μίᾱ περιοδεία στὶς ἐπαρχίες ἡ ὁποία συνέδεσε περισσότερο τὶς σχέσεις τοῦ κοινού μετὰ τῆς ὀρχήστρας.

Ἡ ἀποστολὴ τῆς ὀρχήστρας, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιτυχῆς ἐργασίας τῆς ὀρχήστρας, ἔλαβε τὸν χαρακτὴρ ἐπιχειρηματικῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἡ ὀρχήστρα ἐκτελεσθῆ ἀπὸ ἀτομικὸν ὄργανον.

Ἐπισημὰ ἐξήλθε τὸ ὄνομα τῆς ὀρχήστρας ἀπὸ τὸν ὄνομα τῆς ἑξαρχίας ἐκείνης καὶ ὀνομαζομένη ὡς Ὀρχήστρα τῆς ἐπαρχίας Ἀπὸ τὸν Μπήτσας ὄνομα ἔλαβε τὸν ὄνομα τῆς